

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ – ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

A1.

ΠΕΔΙΝΟΙ: ΣΕΛ 77 «Μέσα στην εθνοσυνέλευση(1862-64)... μικροκαλλιεργητές.»

ΟΜΑΔΑ ΙΑΠΩΝΩΝ ΣΕΛ 84 «Το μοναδικό... 1908»

ΛΑΙΚΟ ΚΟΜΜΑ (1910): « Πράγματι...φιλελευθερους»

A2.

A. ΣΩΣΤΟ

B. ΛΑΘΟΣ

Γ. ΛΑΘΟΣ

Δ. ΣΩΣΤΟ

Ε. ΛΑΘΟΣ

B1.

ΣΕΛ 26. «Με την ίδρυση...ομάδων»

B2

Σελ 104-105 «Και κατά...νομοθετικό σώμα»

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. α. Από το σχολικό βιβλίο, σελίδα 53: «Η τράπεζα της Ελλάδας»

Ενδεικτική εισαγωγή από την αρχή του κεφαλαίου: Το 1927, με αφορμή το αίτημα της Ελλάδας στην Κ.Τ.Ε. για την παροχή πρόσθετου δανείου, ιδρύθηκε το Μάιο (του '27) η Τράπεζα της Ελλάδος... ξεκίνησε από τη Νέα Υόρκη το 1929».

Από το Κείμενο Α: Σημαντικός παράγοντας βελτίωσης των δημοσιονομικών δεδομένων της χώρας, ήταν πως με την έναρξη λειτουργίας της Τ.τ.Ε. εφαρμόστηκε στη χώρα ο κανόνας χρυσού - Χρυσός Κανόνας - συναλλάγματος που σήμαινε πρακτικά την ανταλλαξιμότητα - με κάποιους περιορισμούς – δραχμών σε χρυσές αγγλικές λίρες. Ακολούθως προς το σχολικό εγχειρίδιο, ο χρυσός κανόνας οδήγησε τα δημόσια οικονομικά σε περίοδο ευφορίας, αφού βελτίωσε την πιστοληπτική ικανότητα του κράτους, ενισχύοντας την εισροή συναλλάγματος και τις επενδύσεις. Αναλόγως προς το κείμενο Α, η εξέλιξη αυτή εξαρτούσε τη νομισματική κυκλοφορία

και την προσφορά χρήματος από τις διακυμάνσεις των εξωτερικών συναλλαγών της χώρας.

β. Από το σχολικό βιβλίο, σελίδα 54: «Η κρίση του 1932» «Η παγκόσμια οικονομική κρίση... είχε και θετικά στοιχεία». (εκτός της τελευταίας παραγράφου) Από το Κείμενο Β: Μάταιες απέβησαν οι απόπειρες της ελληνικής κυβέρνησης και της Τ.τ.Ε. από το Σεπτέμβρη '31 ως τον Απρίλη '32 να αποφευχθεί η εγκατάλειψη της ελεύθερης μετατρεψιμότητας της δραχμής, σύμφωνα με τον χρυσό κανόνα (αναφέρεται στο Κείμενο Α) και αντιστοίχως η υποτίμηση του εθνικού νομίσματος, δεδομένο που θα σήμαινε την αναστολή εξυπηρέτησης του εξωτερικού χρέους της χώρας. Ουσιαστικά, βέβαια, οι διαδοχικοί περιορισμοί στην εξαγωγή κεφαλαίων είχαν ήδη ξεκινήσει από το Σεπτέμβρη του '31. Οι κυβερνητικοί ενδοιασμοί για την επίσημη άρση της μετατρεψιμότητας εκπορεύονταν και από τις αγκυλώσεις της κυρίαρχης οικονομικής σκέψης στην Ελλάδα.

ΘΕΜΑ Δ1.

α. Σχολικό βιβλίο, σελ. 66 από το σχολικό: «Σε αντίθεση με τις σχετικά ασαφείς[...]συναίσθημα των Ελλήνων»./ Σχολικό βιβλίο, σελ. 67-68: «Το ιδιαίτερο πρόβλημα[...]έντονη αντιπολίτευση».

Σύμφωνα με τον Petropoulos το σημείο αιχμής του ρωσικού κόμματος, δηλαδή η αυτοκεφαλία, θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με πνεύμα καταλλαγής και συνεννόησης με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και σε κάθε περίπτωση η ορθόδοξη Εκκλησία θα έπρεπε να έχει διευρυμένες εξουσίες στο πλαίσιο της λειτουργίας του νεοσύστατου κράτους. Φρονούσε ότι ο βασιλιάς, εν προκειμένω ο Όθων, όφειλε να ασπαστεί την ορθοδοξία. Η «ομόδοξη» συνεπώς δύναμη από το βορρά θα μπορούσε να γίνει «προστάτης» και φίλος των ορθοδόξων και μάλιστα ο βασικός συμπαραστάτης για την ευόδωση των εθνικών στόχων. Είναι αυτό που υποστήριζε ο "Αιών", το προπύργιο της ρωσόφιλης πολιτικής στο χώρο του ελληνικού τύπου, ότι δηλαδή δεν πρόκειται απλώς για ρωσικό κόμμα αλλά για «εθνικόν», πιστό στις παραδεδομένες αξίες, που αγωνιζόταν για το θρίαμβο της ορθοδοξίας και το «μεγαλείο του ελληνικού έθνους». Οι εθνικοαπελευθερωτικές προσδοκίες που έτρεφαν οι ρωσόφιλοι είχαν ρίζες αναγόμενες στην περίοδο της οθωμανικής κατοχής. Από τα "ορλοφικά" αλλά και τη συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή. Μια συνθήκη που στάθηκε βασική αιτία να αναπτυχθεί το ελληνικό εμπόριο και η ναυτιλία, με την Οδησό για παράδειγμα να καθίσταται ένα σημαντικό εμπορικό και πνευματικό κέντρο του ελληνισμού. Σχολικό βιβλίο, σελ. 67-68: Επίσης οι οπαδοί του ρωσικού κόμματος «πίστευαν ότι κάποιοι[...]στην ψήφιση συνταγμάτων». Ο Petropoulos επισημαίνει αυτήν τη ρευστότητα των θέσεων, τη «σύγχυση» μάλλον και την «ασυνέπεια»: μέσα σε ένδεκα χρόνια διήνυσε όλο το πολιτικό φάσμα, από την απολυταρχία-δεδομένου ότι οι Έλληνες ήταν «ανώριμοι» για να έχουν σύνταγμα, όπως διατεινόταν ο Κολοκοτρώνης- έως τον φιλελευθερισμό και Σελίδα την ψήφιση συντάγματος. Γνώμονας κάθε φορά για τις θέσεις που υιοθετούσε ήταν η στάση του μονάρχη, αν δηλαδή ήταν ευνοϊκή ή όχι.

β. Σχολικό βιβλίο, σελ. 66-67: «Με το ρωσικό κόμμα συμπαρατάχθηκαν[...]μετά τη δολοφονία απολύθηκαν». Στο τέταρτο από τα δοθέντα κείμενα οι συγγραφείς κάνουν λόγο για «βαθιά θρησκευόμενους» Έλληνες, οι οποίοι επηρεασμένοι και από την πολιτική των Βαυαρών, όπως για παράδειγμα το κλείσιμο των περισσότερων μοναστηριών μετά το 1833, συσπειρώθηκαν στο συγκεκριμένο κόμμα και μολονότι δέχτηκε πόλεμο η απήχησή του διευρυνόταν στο λαό. στην Εκκλησία κυρίαρχη θέση».